

[Justitsministeren]

Jeg håber altså, at man vil interessere sig i folketinget for gennemførelse af denne foreløbige ordning. Det er givet, at de hørings svar, der er indkommet, i deres helhed står til rådighed for retsudvalget, og jeg er selvfølgelig også villig til at fremkomme med andre oplysninger, der kan belyse sagen.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Jeg vil gerne rette en misforståelse. Når jeg var så negativ over for forslaget, var jeg det på baggrund af de bemærkninger, som ministeren selv var kommet med under første behandling af beslutningsforslag nr. B 34. Jeg havde forventet, at ministeren var interesseret i en gældssaneringsordning for alle personer. Her vil jeg gerne referere til, hvad jeg selv sagde, nemlig at en sanering af gælden hos den, der er kommet ud i bundløs gæld og ikke har nogen som helst forudsætning for at få den betalt, må være en god ting, der ikke alene vil være til gavn for den enkelte skyldner og ikke mindst familien, men også for samfundet som sådant. Jeg er sikker på, at mange skyldnere, der har svært ved at se sig ud af gælden, endda har tænkt tilbage med længsel på vore gælds fængsler. Ved en gældssaneringsordning var der dog mulighed for at blive det hele kvit og frit og få ro og fred samtidig.

Det, der skuffer mig, er, at det kun skal gælde for folk, der i forvejen har noget. Det skal ikke gælde for alle de mennesker, som alle ordførerne under første behandling af B 34 havde så stor interesse for. Når man læser ministerens bemærkninger om, at forslaget eventuelt kan bruges til at drage en erfaring med henblik på en ordning med gældssanering for andre mennesker, så ser det altså ud til at have lange udsigter. Det, SF er interesseret i, er altså en ordning for ganske almindelige mennesker også.

Ole Espersen (S):

En gang imellem kan man godt synes, at bogholderiet er ved at tage overhånd. Det har det såmænd gjort i mange forskellige regeringer, det er ikke kun denne her, men jeg synes nok, at i dette tilfælde tager det meget overhånd.

Jeg kan huske, at der var en af ordførerne under behandlingen af vores beslutningsfor-

slag, der nævnte ulykker og selvmord og sådan noget i anledning af denne håbløse gæld. Hvis man læste aviserne i går, ville man have set i Politiken bl.a., at 10.000 forsøgte at begå selvmord sidste år i Danmark. Der står:

»I de færreste tilfælde er det egentlige psykiske lidelser, der ligger til grund for selvmordsforsøget. Derimod er der ofte tale om problemer af social, økonomisk og familiær art.«

Social, økonomisk og familiær art. Typisk noget, der hænger sammen. Når vi sætter dette i forhold til 15 dommerfuldmægtige og 15 kontormedhjælpere – og jeg tør sige, at dette er skønnet meget i overkanten – så er der ikke nogen rigtig relation mellem de problemer, vi diskuterer.

Jeg har bemærket, at erhvervslivet er meget positivt over for gældssanering både i og uden for konkurs. Lad mig nævne blot ét eksempel. De Danske Handelsforeningers Fælles-Organisation skriver, at de foreslåede ændringer er helt i overensstemmelse med ønsket om en rationalisering og humanisering af kreditorfølgningssystemet. Jeg synes nok, det er værd at tage med i overvejelserne.

Jeg er helt enig med fru Inger Harms, når det siges, at dette er ikke noget forsøg på noget som helst, for en ordning, der kun vedrører konkurstillfældene, vil ikke belære os om de andre problemer, der måtte være.

Jeg er overrasket over, at hr. Lawaetz personlig kender så mange tragedier i anledning af økonomiske problemer, men kun ønsker at gøre meget, meget lidt ved det.

Det forekommer mig overraskende, at man ikke mener, man kan finde mulighed for at skaffe disse meget beskedne ressourcer – lad os bare sige 7–8 dommerfuldmægtige og måske 7–8 kontormedhjælpere i starten – når man samtidig fra justitsministeriets side i dag søger bevillinger til 500 ekstra politifolk. Her drejer det sig om 20–30 mennesker. Hermed har jeg ikke taget afstand fra, at vi har brug for flere politifolk. Det har vi sikkert, men det er åbenbart meget sværere at finde grænser, når der drejer sig om dette område, end når det drejer sig om det, vi diskuterer i dag.

Jeg synes, det er meget glædeligt, at jeg har kunnet konstatere af den debat, der har været her, at der er et flertal for, at vi så hur-